

Złota czcionka

Gazetka redagowana przez uczniów Gimnazjum nr 1 w Łasinie
Numer specjalny 10-11 kwietnia 2010 r.

Cała Polska w żałobie

10 kwietnia 2010 r. zginęła polska elita

To największa tragedia w historii Polski. Prezydent Polski Lech Kaczyński wraz z 95 osobami zginął w katastrofie samolotu Tupolew 154M. Na pokładzie były najważniejsze osoby w państwie. Do katastrofy doszło o godzinie o 8.56 czasu polskiego na lotnisku wojskowym w Smoleńsku. Lecieli do Katynia, aby złożyć hołd pomordowanym w 1940 r. przez NKWD polskim oficerom.

LECH KACZYŃSKI

1949-2010

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

2005-2010

Dzieciństwo

Lech Kaczyński urodził się 18 czerwca 1949 roku w Warszawie. Jest synem Jadwigi z domu Jasiewicz i Rajmunda Kaczyńskiego, oraz bratem bliźniakiem Jarosława Kaczyńskiego, prezesa Prawa i Sprawiedliwości. Matka – filolog polski, przez kilka lat nauczycielka w warszawskich liceach, pracownik Instytutu Badań Literackich w czasie wojny była sanitariuszką w Szarych

Szeregach. Ojciec – inżynier, pracownik Biura Projektów, wykładowca na Politechnice Warszawskiej był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego w pułku "Baszta" (odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari).

Edukacja

Uczeń warszawskich liceów – im. Joachima Lelewela i XXXIX Liceum Ogólnokształcące im. Lotnictwa Polskiego na Bielanach. W 1967 roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Po obronie pracy magisterskiej, w 1971 roku, przeprowadził się do Sopotu, by podjąć pracę naukową w Zakładzie Prawa Pracy na Uniwersytecie Gdańskim pod kierunkiem doc. dr hab. Romana Korolca, a po jego śmierci prof. dr hab. Czesława Jackowiaka. W 1980 roku obronił doktorat z prawa pracy pt. „Zakres swobody stron w zakresie kształtowania treści stosunku pracy”, a w 1990 roku – habilitację rozprawą pt. „Renta Socjalna”.

W latach 1996-1997 był **profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Gdańskiego**, a od 1999 roku jest **profesorem na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie**.

Opozycja demokratyczna

Od 1976 roku, odpowiadając na apel KOR-u, podjął akcję zbierania pieniędzy dla represjonowanych robotników, które za pośrednictwem mamy Jadwigi przekazywał Janowi Józefowi Lipskiemu. W 1977 roku podjął współpracę z Biurem Interwencji **Komitetu Obrony Robotników**. Rok później związał się z Wolnymi Związkami Zawodowymi. Prowadził szkolenia i wykłady dla robotników z zakresu prawa pracy i historii. Pisywał w niezależnym „Robotniku Wybrzeża” oraz kolportował wśród robotników pisma :”Robotnik” i „Biuletyn Informacyjny KSS KOR”.

W Sierpniu’80 został doradcą gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej. Był autorem części zapisów porozumień sierpniowych, a także części statutów „Solidarności” dot. strajków, sekcji branżowych i układów zbiorowych. Był szefem Biura Interwencyjnego i kierownikiem Biura Analiz Bieżących Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. 17 września 1980 roku poparł koncepcję Jana Olszewskiego, Jarosława Kaczyńskiego i Karola Modzelewskiego, by wszystkie nowo powstałe związki zjednoczyły się w jeden ogólnopolski związek „Solidarność”. W 1981 roku był delegatem na I Zjazd Krajowy „Solidarności” i przewodniczącym XI Zespołu Komisji Zjazdowej ds. stosunków z PZPR. Od lipca 1981 – członek zarządu regionalnego gdańskiej NSZZ „Solidarność”.

W stanie wojennym za aktywność w ruchu solidarnościowym został internowany. W obozie internowania w Strzebielinku przebywał od grudnia 1981 roku do października 1982 roku. Po uwolnieniu powrócił do działalności związkowej i był **członkiem podziemnych władz „Solidarności”**. Od 1982 roku wraz z Jackiem Merkle i Aramem Rybickim był w gdańskim „sztabie” Lecha Wałęsy. Od 1983 roku brał udział w posiedzeniach Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i wraz z bratem Jarosławem był jej doradcą. Od 1985 roku wchodził w skład regionalnej Rady Pomocy Więźniom Politycznym w Gdańsku. Od stycznia 1986 roku był członkiem TKK oraz uczestniczył w pracach tajnej Regionalnej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność". Od lipca 1986 pełnił funkcję **sekretarza TKK**. Od grudnia 1987 po połączeniu TKK i Tymczasowej Rady „S” wszedł w skład **Sekretariatu Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ "Solidarność"**, wraz z Jarosławem Kaczyńskim, Andrzejem Celińskim i Henrykiem Wujcem.

We wrześniu 1988 roku brał udział w rozmowach opozycji z przedstawicielami władz w Magdalence pod Warszawą. Wszedł w skład powołanej przez Krajową Komisję Wykonawczą tzw. „szóstki”, czyli kierownictwa Solidarności do rozmów przy Okrągłym Stole. Od grudnia 1988 roku został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie. Od lutego do kwietnia 1989 roku uczestniczył w obradach okrągłego stołu w zespole do spraw pluralizmu związkowego. Od kwietnia do lipca 1989 roku członek tzw. „Komisji Porozumiewawczej” pomiędzy rządem a „Solidarnością”. Od kwietnia 1989 został **członkiem Prezydium Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ "Solidarność"**, zastępującym przewodniczącego. W maju 1990 roku został I wiceprzewodniczącym NSZZ „Solidarność” (przy czym praktycznie kierował związkiem w czasie kampanii prezydenckiej Lecha Wałęsy i po jego wyborze na urząd prezydenta RP). W lutym 1991 roku kandydował na stanowisko przewodniczącego „Solidarności”. W wyborach zajął II miejsce przegrywając z Marianem Krzaklewskim.

Działalność polityczna

W wyborach parlamentarnych w czerwcu 1989 roku zdobył mandat senatora ziemi gdańskiej. W sierpniu 1989 roku wspomagał Jarosława Kaczyńskiego w pracach nad utworzeniem koalicji między „Solidarnością”, a ZSL i SD.

W okresie od 12 marca do 31 października 1991 roku pełnił funkcję **ministra stanu ds. bezpieczeństwa w Kancelarii Prezydenta RP** (stanowisko już nieistniejące). Nadzorował prace Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Z pracy w Kancelarii Prezydenta RP odszedł po konflikcie z Lechem Wałęsą i szefem jego gabinetu Mieczysławem Wachowskim.

W wyborach parlamentarnych w 1991 roku zdobył mandat **posła na Sejm I kadencji** z listy Porozumienia Centrum z okręgu nowosądeckiego. Aktywnie działał w czterech komisjach, zajmując się sprawami związanymi z legislacją i polityką społeczną. Od listopada 1991 był przewodniczącym Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych.

Od początku działalności politycznej w wolnej Polsce postulował lustrację i dekomunizację w życiu publicznym.

14 lutego 1992 roku został wybrany na **prezesa Najwyższej Izby Kontroli**. Funkcje tę pełnił do 1995 roku. Jako prezes NIK w ogromnym stopniu wzmocnił zaufanie społeczne do tej instytucji (wzrost zaufania z 30 do 60 procent) i przeobraził NIK w skuteczny organ kontroli państwowej. Był członkiem Rady **Administracyjnej Międzynarodowej Organizacji Pracy** przy ONZ i członkiem Prezydium EUROSAI – europejskiego stowarzyszenia organów kontroli państwowej.

W latach 1995-97 – wiceprzewodniczący rady programowej **Instytutu Spraw Publicznych**, kierowanego przez Lenę Kolarską-Bobińską.

W latach 1999-2000 – członek Komisji Kodyfikacyjnej przy ministrze pracy i polityki socjalnej.

12 czerwca 2000 roku został powołany przez premiera Jerzego Buzka na stanowisko **ministra sprawiedliwości**. Szybko stał się jednym z najbardziej popularnych członków rządu, drugim najpopularniejszym politykiem polskim

po ówczesnym prezydencie Aleksandrze Kwaśniewskim. Jego działania, dążące do zerwania z obowiązującą w Polsce od lat liberalną polityką karną, spowodowały wzrost zaufania społecznego. Skutecznie walczył z przestępczością, korupcją i mafią.

W 2001 roku stanął na czele Komitetu Krajowego „**Prawo i Sprawiedliwość**”, nowej partii prawicowej, którą współtworzył wraz z Jarosławem Kaczyńskim. Uzyskał mandat **posła na Sejm IV kadencji** z okręgu gdańskiego. Pełnił funkcję przewodniczącego sejmowej Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej.

18 listopada 2002 roku znaczną przewagą wygrał w bezpośrednich wyborach na **Prezydenta m.st. Warszawy**. Rządy w stolicy rozpoczął pod hasłami zlikwidowania układów korupcyjnych oraz przywrócenia ładu i porządku. Podjął skuteczne działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa w mieście.

1 sierpnia 2004 roku w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego otworzył Muzeum Powstania Warszawskiego.

Mandat Prezydenta Stolicy złożył w przeddzień objęcia urzędu Prezydenta RP.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

23 października 2005 roku, po otrzymaniu 54,04% głosów wygrał wybory prezydenckie, pokonując swojego kontrkandydata Donalda Tuska w drugiej turze. Urząd objął 23 grudnia 2005 roku, składając przysięgę przed Zgromadzeniem Narodowym.

Rodzina

Żona Lecha Kaczyńskiego – Maria – jest z zawodu ekonomistką. Córka Marta ma męża prawnika i obydwójce są aplikantami adwokackimi. Państwo Kaczyńscy mają dwie wnuczki – 6-letnią Ewę i 2-letnią Martynę. Para Prezydencka ogromną sympatią darzy zwierzęta. Do rodziny należą dwa psy – kundelek Lula i terier szkocki Tytus oraz przyjęty ze schroniska kot Rudolf.

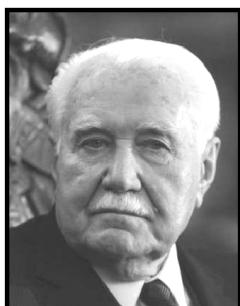
Dnia 10 kwietnia 2010 r. **zginęła elita polskiej polityki i wojska,
życia społecznego:**

Lech Kaczyński i Maria Kaczyńska

DELEGACJA OFICJALNA:

Ryszard KACZOROWSKI
ostatni Prezydent RP na Uchodźstwie,

Krzysztof PUTRA Wicemarszałek Sejmu RP,
Jerzy SZMAJDIŃSKI Wicemarszałek Sejmu RP,
Krystyna BOCHENEK Wicemarszałek Senatu RP,
Władysław STASIAK Szef Kancelarii Prezydenta RP,
Aleksander SZCZYGŁO Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego,
Paweł WYPYCH Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP,
Mariusz HANDZLIK Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP,
Andrzej KREMER Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,
Stanisław KOMOROWSKI Podsekretarz Stanu w MON,
Tomasz MERTA Podsekretarz Stanu w MKiDN,
Gen. Franciszek GAĞOR Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
Andrzej PRZEWOŻNIK Sekretarz ROPWiM,
Maciej PŁAŻYŃSKI Prezes Stowarzyszenia "Wspólnota Polska",
Mariusz KAZANA Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego MSZ

PRZEDSTAWICIELE PARLAMENTU RP:

Leszek DEPTUŁA
Grzegorz DOLNIAK
Grażyna GĘSICKA
Przemysław GOSIEWSKI

Sebastian KARPINIUK
Izabela JARUGA – NOWACKA
Zbigniew WASSERMANN
Aleksandra NATALLI – ŚWIAT
Arkadiusz RYBICKI
Jolanta SZYMANEK – DERESZ
Wiesław WODA
Edward WOJTAS
Janina FETLIŃSKA
Stanisław ZAJĄC

OSOBY TOWARZYSZĄCE : Janusz KOCHANOWSKI Rzecznik Praw Obywatelskich, Sławomir SKRZYPEK Prezes Narodowego Banku Polskiego, Janusz KURTYKA Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, Janusz KRUPSKI Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Anna WALENTYNOWICZ Działaczka Wolnych Związków Zawodowych, Joanna AGACKA-INDECKA, PPlk. Zbigniew DĘBSKI, Katarzyna DORACZYŃSKA, Aleksander FEDOROWICZ, Ks. prałat Roman INDRZEJCZYK, Dariusz JANKOWSKI, gen. bryg. Stanisław KOMORNICKI, Wojciech LUBIŃSKI, Barbara MAMIŃSKA, Janina NATUSIEWICZ-MIRER, Piotr NUROWSKI, Ks. Ryszard RUMIANEK, Izabela TOMASZEWSKA, Janusz ZAKRZEŃSKI

**PRZEDSTAWICIELE KOŚCIOŁÓW I WYZNAŃ RELIGIJNYCH,
PRZEDSTAWICIELE RODZIN KATYŃSKICH I INNYCH
STOWARZYSZEŃ,
PRZEDSTAWICIELE SIŁ ZBROJNYCH RP ,
FUNKCJONARIUSZE BIURA OCHRONY RZĄDU,
ZAŁOGA SAMOLOTU**

„Jedyne pragnienie, jakie odczuwa podświadomie każdy człowiek – przetrwania w pamięci innych”. Gustaw Herling-Grudziński

"Czas goi rany, wspomnieniami rekompensuje nam to co straciliśmy."
Khalil Gibran

PAMIĘTAJMY

O NICH

